č. j. 4 As 45/2003-48

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy, v právní věci žalobkyně **N. P.**, zast. Mgr. J. M., bytem P. 6, Z. a. 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královehradeckého kraje,** Wonkova 1142, Hradec Králové, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 7. 2003, č. j. 30 Ca 39/2003-32,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 31. 7. 2003 č. j. 30 Ca 39/2003-32 odmítl žalobu a rozhodl dále tak, že účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení. Předmětem přezkumného soudního řízení bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2003 č. j. KP/6/03 jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí bývalého Okresního úřadu v Jičíně č. 404/2002 ze dne 7. 11. 2002, č. j. RR/1188/03/930.6/02/A10/Sm, a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím bylo podle § 14 odst. 2 a 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, vydáno závazné stanovisko v tom směru, že stavební úpravy domu č. 14 na st. p. č. 17 v katastrálním území J., který je kulturní památkou, zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky, a jenž je součástí Městské památkové rezervace Jičín, spočívající ve výměně dožité střešní krytiny za novou zn. C. (barva černá) a opravě atik (požárních zdí) se považují z hlediska státní památkové péče za přípustné v plném rozsahu. Soud dospěl k závěru, že žalobkyně podala nepřípustnou žalobu ve smyslu § 68 písm. e) a § 70 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť napadené rozhodnutí správního orgánu je rozhodnutím předběžné povahy. Uvedené rozhodnutí správního orgánu totiž samo o sobě nezasahuje do právní pozice žádného z účastníků řízení, nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje jejich práva nebo jejich povinnosti, pouze vyslovuje předběžný souhlas se zamýšlenou formou údržby zmíněného domu, aniž by ji ovšem povolovalo. Soud proto uvedenou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl. Z obsahu spisu dále plyne, že žalobkyně byla v soudním řízení zastoupena právničkou Mgr. J. M., bytem P. 6, Z.

a. 3. Napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové nabylo právní moci dne 19. 8. 2003.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž nesouhlasila s právními názory krajského soudu a domáhala se toho, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 12. 9. 2003 č. j. 30 Ca 39/2003-38 vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc advokáta, který ji bude v řízení zastupovat. Uvedl dále, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, krajský soud předloží věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti. V odůvodnění usnesení citoval ustanovení § 105 zákona č. 150/2002 Sb., podle něhož musí být v řízení o kasační stížnosti stěžovatel zastoupen advokátem, pokud sám, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání, jež je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Toto ustanovení je donucující povahy a nepřipouští výjimek. Soud výslovně uvedl, že nedostatek zastoupení by bránil kasační stížnost projednat. Jde ovšem o překážku odstranitelnou a proto je stěžovatelka vyzývána k tomu, aby ji ve stanovené lhůtě odstranila.

Stěžovatelka podáním ze dne 30. 9. 2003 reagovala na výzvu soudu tak, že sdělila, že ve stanovené lhůtě předkládá plnou moc pro svou právní zástupkyni Mgr. J. M. Upozornila, že tato plná moc byla již předložena spolu s kasační stížností v originále.

Podle předložené plné moci ze dne 1. 4. 2003 zmocnila stěžovatelka k zastupování právničku Mgr. J. M. Ze záznamu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003 obsaženého ve spise vyplývá, že Mgr. J.M., není uvedena v seznamu advokátů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo k odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být v podatel ve výzvě poučen.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. (s. ř. s.), jak již ostatně uvedl Krajský soud v Hradci Králové ve výzvě směřující k odstranění nedostatku povinného zastoupení, musí být v řízení o kasačním řízení stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka vystupuje ve správním řízení i v řízení o kasační stížnosti jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Z výše uvedeného tedy nutno dovodit, že stěžovatelka musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Plná moc ze dne 1. 4. 2003, kterou stěžovatelka předložila na výzvu krajského soudu, a podle níž zmocnila k zastupování právničku Mgr. J. M., která není zapsána v seznamu advokátů,

není proto z hlediska požadavku povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. relevantní. Jak již bylo výše uvedeno, stěžovatelka vystupuje jako fyzická osoba a nelze proto uvažovat o tom, že by Mgr. J.M. byla zaměstnancem stěžovatelky, případně jejím členem. Za této situace nutno uzavřít, že přestože stěžovatelka na výzvu Krajského soudu v Hradci Králové reagovala předložením plné moci ze dne 1. 4. 2003, neodstranila tím nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc osvědčující, že je zastoupena advokátkou. Přitom v usnesení Krajského soudu v Hradci Králové obsahujícím výzvu k odstranění tohoto nedostatku, bylo citováno ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., z něhož pro stěžovatelku povinnost zastoupení advokátem vyplývá, a i když soud konstatoval, že jde o překážku odstranitelnou, poučil stěžovatelku současně o tom, že nedostatek takového zastoupení by bránil kasační stížnost projednat. Za této situace, kdy stěžovatelka neodstranila nedostatek povinného zastoupení advokátem a pro uvedený nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46/1 a, § 37 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, když kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. 11. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu